

РЕШЕНИЕ

№ 3176

гр. София, 19.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 20.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **3806** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ и е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. Г. З. срещу Решение №ГС-05-18/06.04.2010г. на главния С. на Д., с което е отказан достъп до обществена информация, поискана със заявление вх.№Ю-3798-02-403/11.02.2010г. Наведеното в жалбата основание за незаконосъобразност на оспорения акт следва да се квалифицира като противоречие с материалноправни разпоредби-чл.146, т.4 от АПК. Конкретните фактически твърдения и правни доводи в подкрепа на жалбата са, че обратно на приетото от административния орган не била налице хипотезата на чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ, тъй като исканата информация не представлявала мнение, препоръка, становище или консултация, а имала самостоятелно значение-съответният административен акт зависел единствено от отразената констатация дали незаконният строеж бил премахнат или не в съответствие с Решение №9260/2005г. на Върховен административен съд, II о. Жалбоподателят твърди още, че искането му произтичало от обстоятелството, че в съседство с дома му бил извършен незаконен строеж, с указание да бъде премахнат, дадено с горе посоченото решение на Върховен административен съд. С последното било разпоредено и извършването на проверка от Д.. Такава проверка била извършена, но и към момента на подаване на жалбата до съда, незаконният строеж не бил премахнат. Ето защо жалбоподателят З. желаела да бъде информирана какво са констатирани органите извършили проверката и дали изпълняват или не изпълняват

правомощията си в съответствие със закона.

Ответникът- главния С. на Д. не депозира писмен отговор по жалбата в по реда и в срока по чл.163, ал.2 от АПК.

В с.з. пред Административен съд-С. град, жалбоподателят се представлява от адв.Т, който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ по изложените в нея съображения, както и за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата се представлява в с.з. пред първоинстанционния съд от юрисконсулт П, която оспорва жалбата и аргументира отхвърлянето ѝ.

Административен съд-С. град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Производството е започнало с подаването на заявление с вх.№Ю-3798-02-403/11.02.2010г., с което жалбоподателят е поискал да му бъде предоставена, посредством копие на хартиен носител, информация за вида и резултатите от извършена проверка на Д. по преписка №Ю-3798/2003г., която информация била обективизирана в писмо, изх.№Ю-3798-08-869/29.11.2007г. на началника на Д. С оспореното пред съда решение ответникът е отказал на основание чл.37, ал.1 от ЗДОИ да предостави исканата информация. Съображенията, изложени от органа за постановления от него отказ са, че посочената от жалбоподателя в настоящото производство информация е „служебна обществена информация” по смисъла на чл.11 от ЗДОИ и представлява кореспонденция между Д. и РДНСК-Б, свързана с издаването на крайните актове, изготвена за нуждите на органа и нямаща самостоятелно значение.

В изпратената от органа административна преписка по издаване на обжалвания акт се съдържа, соченото от заявителя в писмо, изх.№Ю-3798-08-869/29.11.2007г. на началника на Д., за което твърди, че обективира исканата от него информация и с което пълномощникът му по делото се е запознал в съотв. с изрично заявеното от него в с.з.20.09.2010г. С писмото неговите адресати- началника на РДНСК-Б и В Л Гюмов се уведомяват, че по повод молба до Д. на втория от тях, с приложени към нея одобрени проекти и влязло в сила на 16.11.2007г. разрешение за строеж №311/25.11.2007г., издадено от главния архитект на община Б. за „Пристройка и надстройка на съществуваща жилищна сграда” в УПИ V-2095, кв.2 по плана на Г.Б., е била извършена проверка. При проверката с констативен протокол №Ю-3798/22.11.2007г. било установено, че с издадените строителни книжа били отстранени допуснатите нарушения, поради което и със същия констативен протокол образуваното производство било прекратено. По делото се установява още, обратно на твърденията на жалбоподателя, че с Решение №9260/24.10.2005г. на ВАС по адм.дело №6430/2005г., По. не са били давани указания да бъде премахнат извършен незаконен строеж, нито е разпоредено извършването на проверка от Д.. С решението е обезсилено решение №31/22.04.2005г. по адм.дело №№76/2004г. на Благоевградски окръжен съд, с което е била обявена нищожността на Заповед №АА-45/2004г. на началника на РДНСК-Б, с която от своя страна са били отменени одобрените на 5.11.2003г. инвестиционни проекти и разрешение за строеж №122/13.11.2003г.

При така приетите за установени по делото факти, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред и от лице, легитимирано да го оспори, в качеството на неблагоприятно засегнат от него адресат. Независимо, че в адм.преписка липсват данни за датата на съобщаване на оспореното решение, с оглед датата на издаване на акта-06.04.2010г. и дата на подаване на жалбата-19.04.2010г. несъмнено е спазен и преклузивният 14-дневен срок за подаването на жалба по чл.149, ал.1 от АПК, вр.чл.40, ал.2 от ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Общественият интерес, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със ЗДОИ, който задължава сезирания с такова искане субект по чл.3 да се произнесе с мотивиран писмен акт /чл.28, ал.2, чл.38, чл.29 от ЗДОИ/, с който да остави искането без разглеждане, да предостави исканата информация, съотв. да постанови отказ за предоставянето ѝ. Решението му следва да е обусловено от преценката дали искането отговаря на изискванията за съдържание на чл.25, ал.1 от ЗДОИ; за форма на исканата информация-чл.26, ал.1, както и от преценката дали исканата информация е „обществена” съгласно дефинитивно определеното в чл.2 от закона понятие - „всяка информация, свързана с обществения живот в РБ и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти”. По дефиницията на чл.9 ЗДОИ обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. В закона са разграничени два вида обществена информация- официална и служебна. Официална е онази информация, която се съдържа в актовете на държавни и общински органи, издавани в изпълнение на техните законово установени правомощия-чл.10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация и по повод дейността на органите и техните администрации-чл.11 от ЗДОИ. По начало достъпът до обществена информация, независимо от вида ѝ-официална или служебна, е свободен. Основанията за отказ, уредени в ЗДОИ условно могат да се разделят на две групи. В първата група са включени специфичните основания за отказ до служебна обществена информация /чл.13, ал.2, вр.чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро от ЗДОИ/: когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи /чл.13, ал.2 от ЗДОИ. Това ограничение отпада, ако е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, както и след изтичане на 2 години от създаването на такава информация /чл.13, ал.3 и ал.4 от ЗДОИ/. Втората група включва общите основания за отказ-тези, които са приложими, както спрямо официалната, така и спрямо служебната обществена информация. Общите основания за отказ са уредени в чл.37 от ЗДОИ и обхващат случаите, когато 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Във всички случаи обаче задълженият по чл.3 от ЗДОИ субект дължи предоставяне на частичен достъп до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен/чл.37, ал.2 от ЗДОИ/, а в случаите на засягане интересите на трето лице, ограничението за предоставяне на исканата информация отпада изцяло, когато

третото лице даде изрично писмено съгласие или въпреки липсата на такова съгласие е налице надделяващ обществен интерес.

В конкретния случай е налице съобразено със ЗДОИ заявление, по който органът, компетентен, в съотв. с чл.28, ал.2 от ЗДОИ и заповед №РД-13-412/21.11.2007г. на началника на Д. за делегиране на правомощието за вземане на решения за предоставяне или отказ за предоставяне на ДОИ, а именно главният С. на Д. се е произнесъл с изричен акт. С оглед характера и съдържанието на исканата информация-копие на хартиен носител на писмо, изх.№Ю-3798-08-869/29.11.2007г. на началника на Д. и в съответствие с приетото за установено от фактическа страна, правилно административният орган е квалифицирал тази информация като служебна по смисъла на чл.11 от ЗДОИ, достъпът, до която е ограничен на основание чл.13, ал.2, вр.чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро от ЗДОИ, като такава свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и нямаща самостоятелно значение. Органът обаче не е съобразил, че ограничението по чл.13, ал.2 вр.чл.37, ал.1, т.1, предл.2-ро от ЗДОИ е отпаднало с изтичането на 2 години от създаването на такава информация-чл.13, ал.3 от ЗДОИ. В процесния случай исканото със заявление за ДОИ от 11.02.2010г. писмо е създадено най-късно на 29.11.2007г., когато е било изпратено до посочените в него адресати и следователно 2-годишният срок по чл.13, ал.3 от ЗДОИ за ограничаване достъпа до него е бил изтекъл. Въпреки това, обжалваното решение не следва да бъде отменено, тъй като искането за информация чрез предоставяне на копие на хартиен носител от писмо, изх.№Ю-3798-08-869/29.11.2007г. на началника на Д. на практика е удовлетворено изцяло чрез изпращане на административната преписка на съда, в която същото е приложено и е на разположение на жалбоподателя.

Отделно от това, изложените в жалбата фактически твърдения индицират на злоупотреба с права. По реда на ЗДОИ жалбоподателят З. се домогва преимуществено не до получаване на информация относно обществения живот, съдържаща се в документи и други материални носители и даваща ѝ възможност да състави собствено мнение относно дейността на задължените по ЗДОИ субекти, а до защита срещу считан от нея за незаконен в нейно съседство строеж. В случай, че жалбоподателят намира, че издадените през 2007 година строителни книжа /след отмяната на предходно издадените такива през 2003г. / накърняват нейни субективни права е могла да ги оспори по реда на чл.216, вр.чл.149, ал.2 от ЗУТ, а при наличие на издаден впоследствие и влязъл в сила административен акт за премахване на незаконен строеж /за което по делото няма данни обратно на твърденията в жалбата/-да поиска започване на производство за принудително му премахване в качеството на заинтересовано лице /ако има това качество/-чл.276, ал.2, предл.4 от АПК, а ако няма такова качество— да подаде сигнал до компетентния орган по реда на производството на Глава осма, раздел III от АПК, но не и по реда на ЗДОИ.

С оглед на изложеното и поради липсата на други установени служебно по реда на чл.168, вр.чл.146 от АПК основания за незаконосъобразност на обжалваната заповед, съдът намери жалбата за неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл. пето от АПК, Административен съд-С. град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на В. Г. З. срещу Решение №ГС-05-18/06.04.2010г. на

главния С. на Д., с което е отказан достъп до обществена информация, поискана със заявление вх.№Ю-3798-02-403/11.02.2010г.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд С.-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: